

Publicerad 2019-07-24 00:19 av morgonstjärna

Människan

visst är det så människor gillrar fällor för djuren
och varandra, för sin odödlighet
skövlar skogar, bränner bort växtligheten
för en hunger som driver vildmarkens
djur på flykt
när vetenskapen fäller oss till marken
är det enda som tröstar oss
när vi ser hur talgoxen i björken
bygger sitt bo
det är då vi hämtar vår kropp från tvätten
känner oss helade

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten